

te lachen, omdat ze nog niet precies zeker weten of ze alle knelpunten al hebben ondervangen. 'Toen we aan het concours in Luxemburg meededen hebben we zo'n beetje het hele percussie-instrumentarium van Codarts meegenomen, maar dit keer wilden we graag zelfstandig opereren. Als we straks allemaal onze masteropleidingen hebben afgerond moeten we het immers óók zonder de faciliteiten van de school doen. Het afgelopen jaar bestond voor een groot deel uit de zoektocht naar instrumenten en financieringen om een eigen collectie aan te leggen. Inmiddels hebben we het programma rond en beschikken we over de juiste instrumenten, maar nu begint het pas. We moeten uiteraard de stukken instuderen, en omdat we alles uit het hoofd willen spelen is dat ook best een grote uitdaging. Maar de logistiek rond de concerten is nog véél ingewikkelder. Niet alleen het vervoer van alle instrumenten en alle andere troep die we nodig hebben, maar bijvoorbeeld ook de podiumopstelling, want elke zaal heeft weer andere afmetingen. Gelukkig werken we samen met een aantal docenten die meedenken met het totaalbeeld van het podium en met de theatrale effecten die mogelijk zijn. We hebben er ontzettend veel zin in, en we hopen dat deze tournee het begin is van een creatieve toekomst van het Kāna Trio, met nog veel meer conceptuele projecten, hopelijk ook in Portugal!'

Noortje Zanen

Dankwoord Kāna Trio:

"Wij willen graag onze dank uitspreken aan de volgende mensen: Wael Qadriyeh voor de scenografie, Lisa Drinkwater voor de kostuums, Berry Kuijter voor het uitlenen van zijn Taiko aan ons, Rob van den Broek voor het uitlenen van zijn instrumenten "Eva" en "Lilith" aan ons, Niels Verbeek voor het lenen van zijn dununs, Chris Leenders, René Spierings en Hans Leenders voor de coaching en Georges Mutsaerts voor de coaching vanuit Dutch Classical Talent."

FINALISTEN TOUR 2024•2025

• • •

Isabel Pronk
mezzosopraan
Tour: 31 okt t/m 19 dec

Osimun Quartet
saxofoonkwartet
Tour: 9 jan t/m 16 feb

Kāna Trio
percussietrio
Tour: 13 mrt t/m 11 mei

• • •

Dutch Classical Talent is een talentontwikkelingstraject van achttien maanden voor jonge musici die studeren of zijn afgestudeerd aan een van de Nederlandse conservatoria. Finalisten doorlopen een intensief coachings- en studieprogramma, en gaan met een eigen programma op tour langs veertien Nederlandse concertzalen. **Zondag 1 juni 2025** komen alle finalisten naar Utrecht voor de Grote Finale. Op die dag wordt een winnaar aangewezen en wordt de band met het publiek versterkt met het toekennen van de Publieksprijs.

Dutch Classical Talent is een initiatief van de Nederlandse concertzalen en de JCP Stichting. De finale van Dutch Classical Talent wordt mede mogelijk gemaakt door het Fonds Angela E., beheerd door het Cultuurfonds.

www.dutchclassicaltalent.nl

KĀNA TRIO

DUTCH
CLASSICAL
TALENT

• • •

PROGRAMMA

Dutch Classical Talent is een initiatief van de Nederlandse concertzalen en de JCP Stichting

KĀNA TRIO

Hugo Pereira percussie
João Sequeira percussie
Rens Rutten percussie

Wael Qadriyeh scenografie
Lisa Drinkwater kostuums

ARE WE NATURE?

John Cage 1912-1992
Branches (1976)

Michael Gordon *1956
Timber (2009) (arr. Kāna Trio)

Kāna Trio
Are we Nature (2025)
Mov. I

Tchiki Duo
Fudo (2010)

John Cage
In a landscape (1948) (arr. Kāna Trio)

Kāna Trio
Are we Nature (2025)
Mov. II

Nuno Lobo *1996
Clacky Thocky Poppy (2025)

Kāna Trio
Are we Nature (2025)
Mov. III

Yijoo Hwang *1985
Chaos (2024)

Dit percussietrio kaart op spectaculaire wijze een dringend probleem aan: hoe moeten wij ons verhouden tot de natuur? Zijn we er eigenlijk nog onderdeel van? Het Kāna Trio waadt door de menselijke herrie en vervuiling voor een helder antwoord. De musici spelen ‘feilloos samen, krachtig maar nooit te hard’, aldus de jury van Dutch Classical Talent. ‘Zonder opsmuk laten ze zien en voelen dat ritme in alles en iedereen zit’. Het trio verkent de menselijke impact op de natuur, met bestaande en nieuwe composities van onder anderen John Cage, Yijoo Hwang en Nuno Lobo.

‘We willen ons publiek graag een “spiegel voorhouden” om een bewustzijn te creëren over wat we als mens aan het doen zijn met de natuur. Hopelijk heeft onze voorstelling impact en zet het onze luisteraars aan tot reflectie’.

Het Kāna Trio was winnaar van het Grachtenfestival Conservatorium Concours 2022, en ook die jury benadrukte hun subtiliteit: ‘De jury was onder de indruk van het bezwerende samenspel. Van het enorme kleurenpalet, dat reikte van fluisterzacht marimbageruis tot het meest onheilspellende oerwoudgeweld.’ In hetzelfde jaar won het trio de Short Film Prize op de International Percussion Competition in Luxemburg, met hun tot de verbeelding sprekende geïmproviseerde compositie bij een korte animatiefilm. Voor de Dutch Classical Talent (DCT)-tournee hebben de drie slagwerkers een nieuwe voorstelling gemaakt over de verhouding van de mens tot de natuur.

Are we nature?

Ongeveer een maand voor de start van de DCT-tournee verzamelen de leden van het Kāna Trio zich in hun Rotterdamse studio, tevens een onmisbare opslagplek voor hun enorme instrumentencollectie, voor een vrolijk en uitgebreid gesprek over hun gloednieuwe programma “Are we nature?”. Hugo Pereira, João Sequeira en Rens Rutten - twee Portugezen en één Nederlander - leerden elkaar kennen tijdens hun studie aan Codarts Rotterdam en vormen sinds december 2020 het Kāna Trio. Na een maandenlange zoektocht naar nieuwe composities en nieuwe instrumenten, krijgt het programma langzamerhand een definitieve vorm. Druk pratend en lachend vertellen de drie musici om de beurt, maar toch steeds met één stem, uitgebreid over het thema en de muziek.

‘Het is de eerste keer dat we een programma ontwikkelen volgens een bepaald concept. Eerder kozen we meestal gewoon een paar mooie stukken, bijvoorbeeld voor drie marimba’s, en dan konden we zo een programma vullen. De zoektocht naar repertoire voor ons DCT-programma, passend bij het thema van vervuiling, was niet eenvoudig.

Eenzijdig omdat we als slagwerkers uit zoveel verschillende instrumenten en klanken kunnen kiezen. Anderzijds omdat er nog niet zo veel is geschreven voor percussietrio, er bestaan veel meer stukken voor duo’s en kwartetten. Toen wij elkaar leerden kennen aan het begin van onze studie in Rotterdam, speelden we ook vaak met een vierde student erbij. Maar toen we besloten om mee te doen met de International Percussion Competition in Luxemburg in 2022 hadden we geen keus: deze editie was expliciet voor percussietrio. In dezelfde periode hebben we ook als trio meegedaan aan het Grachtenfestival Conservatorium Concours, en zo is het balletje gaan rollen. Nu staan we aan de vooravond van de DCT-tournee met maar liefst veertien concerten.’

‘De keus om een programma te maken over vervuiling was het startpunt. En vervolgens formuleerden we een paar vragen: wat willen we precies laten zien van de natuur, en van de mens die de natuur vervuult? En dat nodigde uit tot vragen als: Maken we deel uit van de natuur, of zijn we iets anders en maken we onze omgeving kapot? Kunnen we onze natuur nog redden, of hebben we het lawaai, de vervuiling en de machines nodig en offeren we daarmee de toekomst van volgende generaties op? En tot slot de belangrijkste vraag: welke composities passen bij het verhaal dat we willen vertellen?’.

• • • IN BRANCHES STRIJKEN, PLUKKEN EN BESPELEN DE MUSICI ONDER ANDERE CACTUSSEN • • •

Van John Cage tot Nuno Lobo

‘De zoektocht naar relevante composities die bij ons thema passen en die goed op elkaar aansluiten was niet eenvoudig, al was het vrij snel duidelijk dat *Branches* van John Cage niet mocht ontbreken. Een stuk waarin de natuur een grote rol speelt.’ Toen deze onorthodoxe Amerikaanse componist in 1975 tijdens een tournee de naalden van een cactus dichtbij zijn oor aantokkelde, inspireerde hem dat tot het gebruik van planten als instrument. In *Branches* strijken, plukken en bespeelen de musici onder andere cactussen, die versterkt worden door contactmicrofoons, maar ze gebruiken ook andere plantaardige materialen, zoals een ratel van de gedroogde peulen van de Mexicaanse Poincianaboorn, die Cage specifiek in de partituur noemt. ‘We openen het programma met dit stuk van Cage. De natuur is daarmee meteen aanwezig, maar ook de mens die de natuur gebruikt voor zichzelf: we geven een impressie van de klanken van de natuur, maar dat doen we met elementen die we uit de natuur hebben gestolen.’

‘Met *Branches* van Cage als grootste inspiratiebron zijn we vervolgens op zoek gegaan naar andere

composities die bij ons thema passen, zoals bijvoorbeeld *Fudo* van Tchiki Duo, waarin het gaat over het belang van teamwerk. En we hebben zelf ook een nieuw stuk geschreven en een compositieopdracht gegeven aan Nuno Lobo (een in Amsterdam gevestigde Portugese componist). Het was een langdurig proces! Veel stukken die we in eerste instantie wilden spelen staan nu uiteindelijk toch niet op het programma, omdat ze niet goed aansloten bij de andere werken. En om bepaalde overgangen mogelijk te maken hebben we besloten om onze eigen nieuwe compositie *Are we Nature* niet in één keer achter elkaar te spelen, maar om de drie delen te verweven met de overige werken. Bepaalde hiaten in het geheel konden we op deze manier goed aanvullen. We hebben sommige stukken ook ingekort of gearrangeerd voor onze eigen triobezetting. Het meditatieve *In a landscape* van Cage is bijvoorbeeld oorspronkelijk voor piano solo. En het stuk *Timber* van de Amerikaanse componist Michael Gordon is bedoeld voor zes percussionisten en duurt normaal gesproken een uur. Ook voor deze muziek gebruiken we instrumenten die uit de natuur komen: we spelen op zes planken. Afhankelijk van de plek waar je met je stok slaat, klinken andere boventonen. Soms lijkt het net alsof je een specht hoort, of doen de ritmische klanken juist eerder denken aan de machines van de mens, aan onze mechanische samenleving?’

‘Het eerste en derde deel van onze eigen compositie *Are we Nature* is voor de melodische instrumenten marimba en vibrafoon en voor synthesizer, en alleen voor het tweede deel gebruiken we twee heel bijzondere instrumenten. Ze heten Eva & Lilith, en ze zijn gemaakt door de geweldige Rob van den Broek. Toen hij hoorde dat we in de DCT-finale stonden, bood hij aan dat we zijn instrumenten mochten gebruiken. Zonder al te veel te willen verklappen over deze unieke creaties, kunnen we wel zeggen dat ze goed bij ons thema passen. De stemming verandert langzamerhand. De schoonheid van de natuur komt in gevaar door de vervuiling van de mens. Nuno Lobo maakt in zijn nieuwe compositie *Clacky Thocky Poppy* handig gebruik van overbodige troep van de mens: oude toetsenborden die we tegenwoordig niet vaak meer gebruiken. Dit willen we theateraal uitbuiten, maar hoe we dat precies gaan doen blijft een verrassing. Het laatste stuk *Chaos* van de Japanse componist Yijoo Hwang zal nog dieper ingaan op de rol van de mens op aarde, het onderlinge conflict tussen mensen dat tot veel ellende en chaos leidt. Maar het verwijst bijvoorbeeld ook naar de Japanse cultuur, en is cultuur niet ook een belangrijk onderwerp in een discussie over de mens en de natuur?’

Logistiek avontuur

Op de vraag wat tot nu toe de grootste uitdaging is van deze DCT-tournee roepen de slagwerkers alle drie meteen: ‘de logistiek’, en vervolgens beginnen ze hard